

200704785/1.

Datum uitspraak: 28 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede ten behoeve van hun minderjarige kinderen,
appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/53365 en 06/53367 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 7 juni 2007 in de
gedingen tussen:

appellanten

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 3 oktober 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 7 juni 2007, verzonden op 12 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem (hierna: de rechtbank), de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 25 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen als eerste grief is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. In de tweede grief klagen appellanten dat de rechtbank door te overwegen dat de gestelde vrees voor besnijdenis van (hierna: de vrouw) en haar dochter geen nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid is, heeft miskend dat nadat de eerdere afwijzende beschikking in rechte vast is komen te staan, het beleid met betrekking tot genitale verminking is gewijzigd. Dit gewijzigde beleid is neergelegd in het Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire (hierna: het TBV) 2003/48. De rechtbank had volgens appellanten de vrees van de vrouw en haar dochter voor genitale verminking inhoudelijk dienen te beoordelen.

2.2.1. Zoals de Afdeling meermalen heeft overwogen (recent in de uitspraak van 20 april 2007 in zaak no. 200700590/1; JV 2007/263) moet, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de

motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 (tegen Nederland; JV 1998/45) voordoen.

2.2.2. Volgens TBV 2003/48 kunnen vrouwen en meisjes, indien bij terugkeer sprake is van een reëel risico op genitale verminking, in aanmerking komen voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000, indien de autoriteiten in het land van herkomst geen bescherming kunnen of willen bieden aan personen die zich verzetten tegen dreigende zodanige verminking en er geen vestigingsalternatief in het land van herkomst aanwezig wordt geacht.

2.2.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 23 augustus 2004 in zaak nr. 200403213/1, ter voorlichting van partijen aangehecht), strekt het in TBV 2003/48 neergelegde beleid tot een wijziging van het recht. In dit geval is het algemeen rechtsbeginsel dat de rechter niet opnieuw over dezelfde zaak oordeelt in zoverre het gaat om feiten waarmee het gewijzigde recht wordt ingeroepen, niet aan de orde.

Gelet hierop, heeft de rechtbank het onderzoek ten onrechte beperkt tot de vraag, of sprake is van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling de bij de rechtbank bestreden besluiten beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, in zoverre daarop in het vorenoverwogene niet is beslist.

2.4. De minister heeft zich in het bij de rechtbank bestreden besluit en het voornemen daartoe op het standpunt gesteld dat de vrouw bescherming had dienen te zoeken bij de autoriteiten, dan wel dat zij en haar dochter zich, met name in de grote steden, aan genitale verminking kunnen onttrekken als ze dit wensen. Hierbij heeft de minister verwezen naar het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Nigeria van 23 september 2005 (hierna: het ambtsbericht). Voorts kunnen zij zich volgens de minister aan genitale verminking onttrekken door zich elders te vestigen, waarbij het sociale netwerk, bijvoorbeeld de kerkgemeenschap van de vrouw, een belangrijke rol speelt. Aan de verklaring van de vrouw, dat zij zich nergens anders zou kunnen vestigen omdat haar vader een invloedrijk man is en de littekens op haar arm haar afkomst zullen verraden, komt volgens de minister geen overwegende waarde toe.

2.5. Appellanten hebben geklaagd dat de minister niet heeft onderkend dat de vrouw geen bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten tegen haar familie kan krijgen en zij zich niet aan haar familie kan onttrekken, omdat haar familie invloedrijk is.

2.5.1. Uit het ambtsbericht blijkt dat de Nigeriaanse overheid zich heeft uitgesproken tegen onder meer vrouwenbesnijdenis en dat de overheid, samen met non-gouvernementele organisaties bewustwordingsprojecten over de gevaren van vrouwenbesnijdenis steunt. Niet is gesteld dat de vrouw ooit de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten heeft ingeroepen of heeft aangegeven om welke redenen zij dit heeft nagelaten. Gelet hierop heeft de minister niet aannemelijk gemaakt hoeven achten dat de Nigeriaanse autoriteiten de vrouw geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vrouwenbesnijdenis, als daarom zou zijn verzocht. Evenmin is gesteld dat de vrouw niet de hulp kan inroepen van haar sociale netwerk ten einde zich elders in het land van herkomst te vestigen, dan wel dat zij die hulp tevergeefs heeft ingeroepen. De minister heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt hoeven achten dat in het land van herkomst voor de vrouw geen sprake is van een vestigingsalternatief.

2.5.2. De klacht faalt. De Afdeling zal de beroepen dan ook ongegrond verklaren.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 7 juni 2007 in de zaken nos. AWB 06/53365 en 06/53367;
- III. verklaart de door appellanten bij de rechtbank in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Leden, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

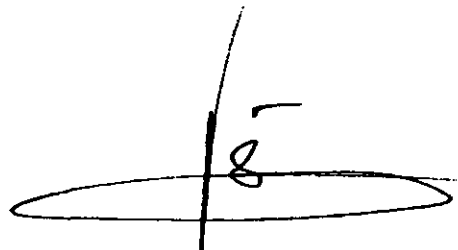
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 september 2007

382-532.

Verzonden: 28 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 06/53365, 06/53367

Datum uitspraak: 7 juni 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer

geboren op
v-nummer
mede namens haar minderjarige kinderen:

geboren op
v-nummer

geboren op
v-nummer
van Nigeriaanse nationaliteit,
eisers,
gemachtigde mr. W.J.C. Robben,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluiten van 3 oktober 2006 heeft verweerder de aanvragen van eisers van 28 juni 2005 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 31 oktober 2006 hebben eisers beroep ingesteld tegen deze besluiten.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van de beroepen heeft plaatsgevonden ter zitting van 26 april 2007. Eisers zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.M.E. Disselkamp.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Op 15 augustus 2002 hebben eisers een aanvraag gedaan om toelating als vluchteling. Bij besluiten van 5 september 2002 heeft verweerder de aanvragen afgewezen. Het daartegen gemaakte bezwaar is bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's Hertogenbosch, van 14 november 2002 ongegrond verklaard. Hiermee staan de besluiten van verweerder van 5 september 2002 in rechte vast. Onderhavige aanvragen zijn om die reden aanvragen in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

3. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

4. Ter staving van zijn herhaalde aanvraag heeft eiser sub 1 de volgende documenten overgelegd.

1. een verklaring van de "Cherubim and Seraphim Church Movement" van 18 oktober 2004, waarin het lidmaatschap van eiser sub 1 van de "Christian Association of Nigeria" wordt vermeld,
2. een verklaring van de Nigeriaanse advocaat van eiser sub 1 waarin hij meldt dat hij nog twee weken nodig heeft om kopieën te krijgen van een tegen eiser sub 1 gerichte strafrechtelijke procedure, d.d. november 2004,
3. een beëdigde verklaring van ondersteuning van de Nigeriaanse advocaat van eiser sub 1 van 7 februari 2005,
4. een arrestatiebevel, gericht tegen eiser sub 1, d.d. 10 oktober 1997.

Voorts heeft eiser sub 1 aangevoerd dat hij voldoende coherente en aannemelijke verklaringen heeft afgelegd over de wijze waarop hij de documenten heeft verkrijgen, met name het arrestatiebevel, zodat verweerder geen reden heeft te twijfelen aan de authenticiteit van het laatste document.

Eiseres sub 2 heeft ter onderbouwing van haar herhaalde aanvraag aangevoerd dat haar islamitische familie haar onder druk zal zetten een besnijdenis te ondergaan en haar dochter te laten besnijden. Omdat haar familie zeer invloedrijk is is eiseres sub 2 bang dat zij zich niet aan de druk van haar familie zal kunnen onttrekken.

5. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de door eisers overgelegde documenten en de afgelegde verklaringen niet kunnen worden aangemerkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Gelet hierop heeft verweerder de aanvragen van eisers met toepassing van het bepaalde in

artikel 4:6 van de Awb afgewezen onder verwijzing naar de besluiten van de vorige procedure.

6. De rechtbank overweegt als volgt.

7. Ter beoordeling staat of eisers aan onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag hebben gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.

8. De rechtbank overweegt allereerst dat verweerder bij de beoordeling van de vorige asielaanvraag van eisers niet heeft getwijfeld aan de door eiser sub 1 gestelde lidmaatschap van de christelijke kerk. Het document genoemd onder 1 kan om die reden niet afdoen aan het eerdere besluit en de motivering waarop dat berust.

9. De rechtbank overweegt voorts dat verweerder over de documenten genoemd onder 2 en 3 heeft kunnen oordelen dat die weliswaar gedateerd en verkregen zijn na het bestreden besluit maar dat de inhoud niets nieuws bevat en dus evenmin kan afdoen aan het eerdere besluit en de motivering waarop dat berust. Van het arrestatiebevel heeft verweerder gesteld dat het weliswaar een echt document is en geen kopie, maar dat de authenticiteit daarvan niet kan worden vastgesteld wegens het gebrek aan referentiemateriaal. Nu verweerder daarmee de conclusie van het onderzoek naar het document van de Koninklijke Marechaussee volgt en dat onderzoek volgens vaste jurisprudentie moet worden beschouwd als een deskundigenbericht is de rechtbank van oordeel dat het document niet kan worden beschouwd als een novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

10. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat hetgeen eiseres sub 2 heeft aangevoerd geen relevante nieuwe feiten en omstandigheden zijn in de zin van artikel 4:6 van de Awb.
De rechtbank overweegt daartoe als volgt.

11. In de eerste procedure heeft verweerder de omstandigheid dat eiseres sub 2 een invloedrijke familie heeft, beoordeeld en haar dienaangaande tegengeworpen dat zij bescherming had kunnen invoeren van de autoriteiten of zich elders in Nigeria had kunnen vestigen. Hetgeen eiseres sub 2 in onderhavige procedure heeft aangevoerd kan niet afdoen aan het eerdere besluit of de motivering waarop dat berust. Voorts heeft eiseres sub 2 haar angst voor besnijdenis van haarzelf en haar dochter aangevoerd als nieuw feit in de zin van artikel 4:6 van de Awb. In de eerste procedure heeft eiseres sub 2 hierover niets aangevoerd en niet valt in te zien waarom zij dit pas in deze, herhaalde, aanvraag heeft aangevoerd zodat dit niet kan worden beschouwd als een novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Ook hetgeen over besnijdenis is opgenomen in de algemeen ambtsbericht Nigeria van september 2005 vormt geen aanleiding om de nu pas gestelde vrees voor besnijdenis te beschouwen als een nieuw feit.

Registratienummers: AWB06/53365, 06/53367

4

12. Hetgeen verweerder verder heeft overwogen en wat daar zijdens eisers tegen in is gebracht, behoeft, nu niet is gebleken dat eisers daar procesbelang bij hebben, om die reden geen verdere bespreking.

13. Derhalve zijn de beroepen ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De rechtbank verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. O.A.P. van der Roest en in het openbaar uitgesproken op 7 juni 2007 in tegenwoordigheid van drs. M. van der Wel als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

12 JUN 2007

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Eusebiusbuitensingel 5
6828 HT ARNHEM
Postbus 5418
6802 EK ARNHEM
tel. 026 - 353 18 60
fax 026 - 353 18 65
www.rechtsbijstandasiel.nl

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax: 070-3651380
Aantal pagina's: 27

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4152	B 10 JUL 2007
ZAAKNR. 2007 04785	
AAN:	V1
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr. H.L. Booijs
jurist

mr. J.J.T. van Loo
advocaat

mw. mr. M.J.A. Rinkes
advocaat

mw. mr. M.H.R. de Boer
jurist

mr. T. Arts
jurist

mw. mr. Y.G.F.M. Coenders
advocaat

mr. E.C. Sluiter
jurist

mw. mr. J. Nourhussen
advocaat

mw. mr. M. Stouder - van Esch
advocaat

mr. W.J.C. Robben
jurist

mr. K.C. Victorian
jurist

HOGER BEROEP

ARNHEM, 10 juli 2007

Betreft :
Geboren :
Nationaliteit : Burger van Nigeria

En

Betreft :
Geboren :
Nationaliteit : Burger van Nigeria

Mede namens hun minderjarige kinderen

Ons kenmerk : WR / WR / 0502173

Geachte heer, mevrouw,

1.0 Appellanten zijn de heer en mevrouw geboren op resp. en , beiden van Nigeriaanse nationaliteit, alsmede hun minderjarige kinderen. Te dezer zake kiezen appellanten woonplaats te Arnhem, Eusebiusbuitensingel 5, ten kantore van de Stichting Rechtsbijstand Asiel Nederland. Appellanten hebben mr. W.J.C. Robben, met het recht van substitutie, bijzonder gemachtigd tot het indienen van het onderhavige hoger beroep. Machtigingen dienaangaande treft u bij deze aan (producties 1 en 2). De kosten voor het griffierecht dient van de rekening courant van het kantoor van ondergetekende te worden afgeschreven.

2.0 Appellanten stellen hierbij hoger beroep in tegen het in kopie bijgesloten afschrift van de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem (verder: de uitspraak) (productie 3), uitgesproken op 7 juni 2007, AWB 06/53365 en 06/53367, waarbij het beroep d.d. 31 oktober 2006 ongegrond werd verklaard.

Dit appelschrift berust op de navolgende grieven:

3.0 In rov. 8 en 9 van de uitspraak staat:

"De rechtbank overweegt allereerst dat verweerder bij de beoordeling van de vorige asielaanvraag van eisers niet heeft getwijfeld aan de door eiser sub 1 gestelde lidmaatschap van de christelijke kerk. Het document genoemd onder 1 kan om die reden niet afdoen aan het eerdere besluit en de motivering waarop dat berust."

"De rechtbank overweegt voorts dat verweerder over de documenten genoemd onder 2 en 3 heeft kunnen oordelen dat die weliswaar gedateerd en verkregen zijn na het bestreden besluit maar dat de inhoud niets nieuws bevat en dus evenmin kan

SNS Bank Arnhem
90.28.34.487

Stichting Dordengelden
Rechtsbijstand Asiel
SNS Bank Arnhem
rek: 96.29.93.328

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

afdoen aan het eerdere besluit en de motivering waarop dat berust. Van het arrestatiebevel heeft verweerder gesteld dat het weliswaar een echt document is en geen kopie, maar dat de authenticiteit daarvan niet kan worden vastgesteld wegens het gebrek aan referentiemateriaal. Nu verweerder daarmee de conclusie van het onderzoek naar het document van de Koninklijke Marechaussee volgt en dat onderzoek volgens vaste jurisprudentie moet worden beschouwd als een deskundigenbericht is de rechtbank van oordeel dat het document niet kan worden beschouwd als een novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb."

3.1 Appellanten stellen zich op het standpunt dat de afwijzing van de herhaalde asielaanvragen en de uitspraak van de rechtbank in strijd zijn met het Vluchtelingenverdrag, artikel 3 EVRM, artikel 13 EVRM en met de jurisprudentie van uw afdeling bestuursrechtspraak.

3.2 Appellanten hebben in september 2002 hun eerste asielaanvragen ingediend. In de AC procedure zijn hun aanvragen afgewezen. De aanvraag van de heer, werd afgewezen omdat hij zijn stellingen onvoldoende had geconcretiseerd. Tijdens de herhaalde asielaanvraag heeft de heer schriftelijk bewijs overgelegd die zijn standpunten concretiseren. Met name de brieven van de advocaat uit Nigeria in combinatie met het arrestatiebevel concretiseren het standpunt dat appellant nog steeds wordt gezocht in Nigeria. Appellant heeft gedetailleerd en consistent verklaard op welke wijze hij op de hoogte is gekomen van het bestaan van het arrestatiebevel en op welke wijze hij genoemde documenten naar Nederland heeft kunnen laten overkomen. Appellanten hebben zich tevens op het standpunt gesteld dat de documenten geen opvallende of bevreemdende kenmerken hebben. Dit standpunt is niet (gemotiveerd) betwist door verweerder.

3.3 In de nadere aanvulling van de beroepsgronden d.d. 12 april 2007 (**productie 4**), welke nadere gronden hier als herhaald en ingelast dienen te worden beschouwd als onderdeel van deze grief, is onder verwijzing naar uw jurisprudentie uiteengezet waarom de betreffende documenten als objectieve bron en als nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb, dienen te worden opgevat. Verweerder en de rechtbank hebben in strijd gehandeld met deze jurisprudentie.

3.4 Appellant heeft een origineel arrestatiebevel overgelegd, hetgeen wordt bevestigd door een advocaat in Nigeria. Door deze feiten – in het kader van een beroep op artikel 3 EVRM – eenvoudigweg te negeren door te stellen dat er geen referentiemateriaal is, handelen verweerder en de rechtbank in strijd met artikel 3 EVRM en artikel 13 EVRM. Voorts is het standpunt van verweerder en rechtbank in strijd met artikel 4:2, tweede lid Awb. Naast het arrestatiebevel is een bij de "Magistrate Court" gedeponeerde "sworn affidavit" overgelegd waaruit blijkt dat er een arrestatiebevel bestaat tegen de heer. In redelijkheid kan niet meer bewijs worden verlangd van de heer.

4.0 In rov. 11 van de uitspraak staat:

"In de eerste procedure heeft verweerder de omstandigheid dat eiseres sub 2 een invloedrijke familie heeft, beoordeeld en haar dienaangaande tegengeworpen dat zij bescherming had kunnen inroepen van de autoriteiten of zich elders in Nigeria had kunnen vestigen. Hetgeen eiseres sub 2 in onderhavige procedure heeft aangevoerd kan niet afdoen aan het eerdere besluit of de motivering waarop dat berust. Voorts heeft eiseres sub 2 haar angst voor besnijdenis van haarzelf en haar dochter aangevoerd als nieuw feit in de zin van artikel 4:6 van de Awb. In de eerste procedure heeft eiseres sub 2 hierover niets aangevoerd en niet valt in te zien waarom zij dit pas in deze, herhaalde, aanvraag heeft aangevoerd zodat dit niet kan worden beschouwd als een novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Ook hetgeen over besnijdenis is opgenomen in het algemeen ambtsbericht Nigeria van september 2005 vormt geen aanleiding om de nu pas gestelde vrees voor besnijdenis te beschouwen als een nieuw feit."

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

4.1 Appellanten verwijzen naar TBV 2003/48, Genitale verminking. Uit paragraaf 3.3.7 van dit TBV blijkt dat artikel 4:6 Awb niet wordt tegengeworpen indien de vrees voor genitale verminking eerst bij een herhaalde asielaanvraag wordt ingebracht. Nu dit TBV is gepubliceerd nadat appellant uitgeprocedeerd raakte, had in ieder geval de vrees voor genitale verminking van de dochter inhoudelijk moeten worden beoordeeld door de rechtbank. Appellanten stellen dat de vrees voor genitale verminking van mevrouw _____ tevens inhoudelijk had moeten worden beoordeeld op grond van genoemde TBV.

4.2 De rechtbank had bij de beoordeling inzake genitale verminking de volgende in de beroepsfase naar voren gebrachte argumenten moeten meewegen:

- In het kader van genitale verminking kan geen bescherming worden gevraagd bij de autoriteiten. Dit blijkt uit de algemeen ambtsberichten over Nigeria en uit het landgebonden asielbeleid.
- In de afwijzende beschikking is aan mevrouw _____ in het kader van de genitale verminking – niet tegengeworpen dat zij de bescherming van de autoriteiten kan of had moeten invoeren.
- Volgens het algemeen ambtsbericht Nigeria 2005 dient per individueel geval te worden nagegaan of een vrouw zich aan haar familie kan onttrekken ((pagina 49, eerste alinea van het ambtsbericht)).
- Volgens verweerder heeft mevrouw _____ gemotiveerd aangegeven waarom zij zich niet kan onttrekken aan haar machtige familie (zie beschikking d.d. 3 oktober 2006, pagina 3, vierde alinea; **productie 5**).
- Indien mevrouw _____ gemotiveerd heeft aangegeven waarom zij zich niet kan onttrekken aan haar machtige familie, geldt dat tevens voor haar dochter.

4.3 Appellanten stellen dat rechtbank en verweerder in strijd hebben gehandeld met het geldende recht door de vrees voor genitale verminking van moeder en dochter niet inhoudelijk te beoordelen, althans onjuist te beoordelen.

4.4. Appellanten stellen dat gedwongen terugkeer naar Nigeria in strijd is met artikel 3 EVRM, omdat moeder en dochter beiden een reëel risico lopen op genitale verminking. Voorts stellen appellanten dat is gehandeld in strijd met artikel 13 EVRM en TBV 2003/48, omdat de vrees voor genitale verminking niet inhoudelijk is beoordeeld door de rechtbank.

5.0 Om bovenstaande redenen verzoeken appellanten dit hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak te vernietigen, de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank en verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hooftachtend,

mr. W.J.C. Robben